

435

Besluit van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 25 augustus 1986, houdende regelen met betrekking tot grenswaarden voor hexachloorcyclohexaan

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,

Overwegende dat uitvoering moet worden gegeven aan de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 9 oktober 1984, 84/491/EEG, betreffende de grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor de lozing van hexachloorcyclohexaan (Pb. nr. L274/11 van 17 oktober 1984);

Gelet op artikel 1a, eerste, tweede en derde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Stb. 1981, 573);

Besluit:

Artikel 1

Onder het verwerken van hexachloorcyclohexaan (HCH) wordt verstaan elk industrieel proces waarbij HCH of HCH-bevattende stoffen worden vervaardigd of gebruikt, of waarbij HCH of HCH-bevattende stoffen vrijkomen.

Artikel 2

Ten aanzien van een bedrijf dat HCH verwerkt, geldt voor het brengen van HCH in oppervlaktewateren als ten hoogste toelaatbare gewichtshoeveelheid de grenswaarde die overeenkomt met de waarde die het resultaat is van de toepassing van de beste bestaande technieken. Daarbij geldt ten aanzien van een bedrijf, behorende tot een van de in de bij dit besluit behorende bijlage I vermelde bedrijfstakken de in die bijlage voor die bedrijfstak aangegeven grenswaarde, bepaald op de in de bij dit besluit behorende bijlage II aangegeven wijze, als ten hoogste toelaatbare gewichtshoeveelheid.

Artikel 3

In afwijking van artikel 2 gelden voor het brengen van HCH in oppervlaktewateren als ten hoogste toelaatbare gewichtshoeveelheden ten aanzien van:

a. een bedrijf, behorende tot één van de in bijlage I genoemde bedrijfstakken, dat vóór 9 oktober 1984 in werking is gebracht en waarin na die datum de capaciteit voor het verwerken van HCH niet aanzienlijk is uitgebreid: tot 1 oktober 1988: de voor zodanige bedrijfstak in bijlage I, aangegeven grenswaarde, bepaald op de in bijlage II aangegeven wijze;

b. een bedrijf, behorende tot een andere dan de in bijlage I genoemde bedrijfstakken, dat voor 9 oktober 1984 in werking is gebracht en waarin na die datum de capaciteit voor het verwerken van HCH niet aanzienlijk is uitgebreid: de grenswaarde die op 1 september 1986 overeenkomt met de waarde die het resultaat is van de toepassing van de beste bestaande technieken.

Artikel 4

1. Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 september 1986.
2. Zij wordt in het Staatsblad geplaatst.

's-Gravenhage, 25 augustus 1986

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
E. H. T. M. Nijpels

Uitgegeven de *achtentwintigste* augustus 1986

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Bedrijfstak	Grenswaarden ¹	Voor bedrijven als bedoeld in artikel 3, onder a, tot 1 oktober 1988
1. Bedrijf voor de produktie van HCH	2	3
2. Bedrijf voor de extractie van lindaan	4	15
3. Bedrijf waar HCH wordt geproduceerd en lindaan wordt geëxtraheerd	5	16

- ¹ a. De grenswaarden worden uitgedrukt:
 – voor de onder 1 en 3 genoemde bedrijfstakken: in grammen HCH per ton geproduceerd HCH;
 – voor de onder 2 genoemde bedrijfstak: in grammen HCH per ton verwerkt HCH.
- b. Indien de hoeveelheid geproduceerd of verwerkt HCH niet kan worden bepaald, wordt uitgegaan van de hoeveelheid HCH, die in het bedrijf kan worden geproduceerd of verwerkt.
- c. De grenswaarden geven de hoogst toelaatbare gewichtshoeveelheid HCH aan die per dag, gemiddeld over een maand berekend, mag worden geloosd. Daarbij geldt dat de hoogst toelaatbare gewichtshoeveelheid op één dag ten hoogste twee maal de in de tabel aangegeven waarde mag bedragen.
- d. De grenswaarden gelden op het punt waar het HCH bevattende afvalwater het terrein van het betrokken bedrijf verlaat.

Bij het bepalen van de in de artikelen 2 en 3 van dit besluit vermelde grenswaarden is uitgegaan van de volgende wijze van meting en bemonstering:

1. De afwijking in de meting van de hoeveelheid geloosd afvalwater (in m³/dag) bedraagt ten hoogste 10%.
2. De bemonstering van het afvalwater wordt zodanig uitgevoerd dat een dagmonster wordt verkregen dat qua samenstelling representatief is voor de per dag geloosde totale hoeveelheid afvalwater.
3. De frequentie van meting en bemonstering is zodanig dat een representatief beeld wordt verkregen van de hoeveelheid HCH die gedurende een maand wordt geloosd.
4. De meting wordt uitgevoerd in het monster als zodanig, zonder dat daaruit bezinkbare of oprijvende bestanddelen zijn verwijderd. De methode voor het meten van HCH is de gaschromatografie met detectie door elektronenvangst na extractie met een daartoe in aanmerking komend oplosmiddel en met een zuiveringsmethode, toegepast na een passende conservering en voorbehandeling van het monster. De bovenvermelde meetmethode voldoet aan de hierna gestelde eisen ten aanzien van de precisie en de systematische afwijking van drie HCH isomeren in één oplossing:
 - a. de precisie: tweemaal de waarde van de standaardafwijking van een serie meetuitkomsten is kleiner dan, of gelijk aan 10 ng/l.
 - b. De systematische afwijking: het verschil tussen de werkelijke waarde en de waarde van het rekenkundig gemiddelde van een serie meetuitkomsten is kleiner dan, of gelijk aan 10 ng/l.

Voor de vaststelling van de precisie en de systematische afwijking van de toegepaste meetmethode wordt gebruik gemaakt van een oplossing waarin van de HCH isomerende α -HCH, β -HCH en γ -HCH isomeren voorkomen in nauwkeurig bekende concentraties die ten hoogste 20% mogen afwijken van 50 ng/l. De serie meetuitkomsten als bedoeld onder a en b bestaat uit ten minste vijf enkelvoudige meetuitkomsten. Deze meetuitkomsten worden verkregen uit metingen, waarbij steeds de gehele analysemethode wordt doorlopen en die worden verricht door dezelfde waarnemer met dezelfde middelen en dezelfde hulpstoffen, onder zoveel mogelijk gelijke omstandigheden.

Bijlagen I en II behorend bij de ministeriële regeling van 25 augustus 1986, Stb. 435, houdende regelen met betrekking tot grenswaarden voor hexachloorcyclohexaan.

Mij bekend,

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
E. H. T. M. Nijpels

TOELICHTING

Algemeen

De Raad van de Europese Gemeenschappen heeft op 9 oktober 1984¹ de richtlijn vastgesteld betreffende de grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor de lozing van hexachloorcyclohexaan. Deze richtlijn geeft invulling aan de bepalingen van de richtlijn 76/464/EEG van 4 mei 1976² betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd.

Bij deze richtlijn werd overwogen dat de verontreiniging van het oppervlaktewater door het lozen van stoffen die vallen onder de bij die richtlijn gevoegde lijst I – de zogenaamde zwarte-lijststoffen – moet worden beëindigd en dat daartoe overgegaan zal worden tot de vaststelling van emissiegrenswaarden alsmede van de daarbij behorende meetmethoden en de termijnen waarbinnen aan die grenswaarden moet zijn voldaan.

De regeling is gebaseerd op de Wet verontreiniging oppervlaktewateren en wel op artikel 1a, derde lid. Op grond van dat artikel geschiedt de vaststelling van grenswaarden en van de termijnen waarbinnen die moeten worden bereikt, ter uitvoering van internationale overeenkomsten of van besluiten van volkenrechtelijke organisaties, door de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer bij ministeriële regeling die in het Staatsblad bekend gemaakt wordt.

De onderhavige regeling richt zich zowel tot de vergunningverlenende instanties als rechtstreeks tot de bedrijven waarin hexachloorcyclohexaan (HCH) of HCH-bevattende stoffen worden verwerkt. Enerzijds dient het vergunningverlenende gezag, overeenkomstig artikel 1, vijfde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren, aan de vergunning voorschriften te verbinden waarbij de bepalingen van het besluit in acht worden genomen. Anderzijds is het de justitiabelen op grond van artikel 1b van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren, verboden bij het lozen van het HCH-bevattende afvalwater in oppervlaktewater de bepalingen van deze regeling te overtreden. Dit laatste is van belang voor vergunninghouders te wier aanzien nog geen aanpassing van de vergunningvoorschriften heeft plaatsgevonden.

In de onderhavige regeling worden ten dele verschillende bepalingen opgenomen voor bedrijven die na de datum van kennisgeving van de richtlijn met de verwerking van HCH of HCH-bevattende stoffen zijn begonnen of waarin na die datum de capaciteit voor deze verwerking aanzienlijk is uitgebreid, en bedrijven die vóór die datum met deze verwerking zijn begonnen en die hun capaciteit niet aanzienlijk (te denken ware aan uitbreiding met minder dan 25%) hebben uitgebreid. De richtlijn verplicht ertoe dit verschil tussen nieuwe en bestaande bedrijven aan te brengen en geeft als peildatum aan de datum van kennisgeving van de richtlijn; deze datum was 9 oktober 1984.

De verplichtingen genoemd in artikel 2 ten aanzien van «nieuwe» bedrijven gelden voor alle bedrijven die HCH of HCH-bevattende stoffen verwerken. Voor deze bedrijven zijn geen hoogst toelaatbare gewichtshoeveelheden vastgelegd maar is aangegeven dat als grenswaarde moet worden gehanteerd die waarde die door de toepassing van de beste bestaande technieken kan worden verkregen. Daarbij is tevens aangegeven dat voor bedrijven behorende tot bedrijfstakken genoemd in bijlage I deze waarde in ieder geval niet hoger mag zijn dan de in die bijlage voor die bedrijven aangegeven grenswaarden. Deze grenswaarden moeten bereikt zijn op de datum van inwerkingtreding van deze regeling, welke is bepaald op 1 september 1986.

¹ Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. L 274/11 van 17 oktober 1984.

² Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. L 129/23 van 18 mei 1976.

Voor de «bestaande» bedrijven is een onderscheid gemaakt tussen bedrijven die behoren tot de bedrijfstakken genoemd in de bij dit besluit behorende bijlage I en bedrijven die behoren tot andere hier niet genoemde bedrijfstakken. Voor de bestaande bedrijven die behoren tot de in bijlage 1 genoemde bedrijfstakken zijn grenswaarden aangegeven die tot 1 oktober 1988 soepeler zijn dan de grenswaarden voor de nieuwe bedrijven. Voor de niet in de bijlage genoemde bedrijfstakken gelden de grenswaarden die door toepassing van de op 1 september 1986 beste bestaande technieken verkregen kunnen worden.

Met betrekking tot de in deze regeling voorgeschreven toepassing van de beste bestaande technieken kan het volgende worden opgemerkt. Omdat de in bijlage I bij deze regeling genoemde bedrijfstakken in Nederland (nog) niet voorkomen is de regeling thans slechts van belang voor bedrijven die behoren tot niet in bijlage 1 genoemde bedrijfstakken, die wel in Nederland voorkomen; bij voorbeeld bedrijven waar produkten worden geformuleerd (in bijlage I is immers alleen sprake van bedrijven waar wordt geproduceerd of geëxtraheerd). Voor dergelijke bedrijven dienen op grond van de onderhavige regeling voorschriften te worden opgenomen die overeenkomen met de beste bestaande techniek. Dit gebeurt in de lozingsvergunning. Per individueel bedrijf worden in de lozingsvergunning de beste bestaande technieken concreet aangegeven. Door de Coördinatiecommissie Uitvoering Wet verontreiniging oppervlaktewateren (CUWVO) is in 1981 advies uitgebracht over de lozingen afkomstig van de hierboven bedoelde formuleringsbedrijven waarin enkele algemene aanbevelingen worden gedaan ten aanzien van de lozingsvoorschriften. Momenteel wordt in CUWVO-verband getracht de beste bestaande technieken meer concreet aan te geven voor deze bedrijfstak; de daarbij behorende emissieniveaus zullen dan worden vastgelegd. Een en ander zal telkens voor zover dat nodig is worden aangepast aan de ontwikkelingen van de techniek. Dit laatste is vooral van belang voor de nieuwe bedrijven. Bij deze bedrijven zijn de beste bestaande technieken die gelden op het moment van oprichting van het bedrijf, beslissend. Voor de bestaande bedrijven die behoren tot de niet in de bijlage genoemde bedrijfstakken, is, zoals reeds eerder gesteld, de datum van 1 september 1986 bepalend. Nieuwe technische ontwikkelingen kunnen wel reden zijn om de vergunning aan te passen en derhalve strengere grenswaarden te stellen dan de onderhavige regeling.

In de regeling worden voor bestaande bedrijven behorende tot de in de bijlage I genoemde bedrijfstakken alleen de hoogst toelaatbare gewichtshoeveelheden vastgelegd. De richtlijn bevat echter ook normen voor de hoogst toelaatbare concentratie HCH in het te lozen water. Deze zijn in de regeling niet overgenomen. Terwijl de grenswaarden voor de geloosde hoogst toelaatbare gewichtshoeveelheid in acht genomen worden, zal de concentratie per bedrijf verschillen, afhankelijk van de hoeveelheid gebruikt water. De richtlijn gaat er daarom eveneens van uit dat de aangegeven hoogst toelaatbare gewichtshoeveelheden dan te allen tijde bepalend zijn.

TOELICHTING OP DE BIJLAGEN

Bijlage I

Volledigheidshalve kan opgemerkt worden dat hier, evenals in de richtlijn waaraan in deze regeling uitvoering wordt gegeven, wordt verstaan onder:

a. linaan: een produkt dat voor ten minste 99% bestaat uit de γ -isomeer van 1, 2, 3, 4, 5, 6-HCH;

b. extractie van linaan: afscheiding van linaan uit een mengsel van HCH-isomeren.

- In het geval dat het niet duidelijk is welke de werkelijke hoeveelheid geproduceerd of verwerkt HCH is wordt uitgegaan van de hoeveelheid HCH die in het bedrijf kan worden geproduceerd of verwerkt, bij voorbeeld de produktiecapaciteit zoals die is aangegeven in de lozingsvergunning of in de lozingsvergunningsaanvraag.

- Onder de tabel is aangegeven dat de grenswaarden gelden op het punt waar het HCH-bevattende afvalwater het bedrijfsterrein verlaat. Hiermee wordt bedoeld dat het gaat om de gewichtshoeveelheid HCH in het totale volume effluent, ongeacht het aantal lozingspunten vanaf het bedrijfsterrein.

Bijlage II

De in de bijlage I aangegeven grenswaarden zijn gebaseerd op de in bijlage II aangegeven meetmethode. Met gebruikmaking van de hieronder beschreven formule kan worden bepaald of de lozingen onder de voorgeschreven grenswaarden blijven.

De hoogst toelaatbare gewichtshoeveelheid HCH die per ton geproduceerd of verwerkt HCH per dag gemiddeld over een maand geloosd mag worden:

$$\frac{1}{nK} \sum_{i=1}^{i=n} \sum_{j=1}^{j=k} C_{ij} A_{ij}$$

De in deze formule gebruikte symbolen hebben de volgende betekenis:

- i = een meetdag van de betreffende maand;
- n = aantal dagen in de betreffende maand;
- j = een effluentstroom gemeten op de grens van het bedrijfsterrein;
- k = totaal aantal effluentstromen gemeten op de grens van het bedrijfsterrein;
- C_{ij} = concentratie aan HCH over een periode van 24 uur in een debiet proportioneel monster op de dag i van de betreffende maand in stroom j gemeten op de grens van het bedrijfsterrein (g/m³);
- A_{ij} = volume effluent op de dag i van de betreffende maand in stroom j, gemeten op de grens van het bedrijfsterrein (m³);
- K = gewichtshoeveelheid HCH die is geproduceerd of verwerkt dan wel kan worden geproduceerd of verwerkt per jaar gedeeld door het aantal dagen in dat jaar waarop HCH of HCH-bevattende stoffen zijn geproduceerd of verwerkt (1000 kg).

In de richtlijn wordt gesteld dat er een vereenvoudigde controleprocedure kan worden ingesteld voor industriële bedrijven die niet meer dan 3 kg HCH per jaar lozen. In deze regeling is slechts aangegeven van welke controleprocedure is uitgegaan bij het vaststellen van de in bijlage I genoemde hoogst toelaatbare gewichtshoeveelheden. Om na te gaan of aan de gestelde eisen wordt voldaan wordt derhalve aanbevolen deze controleprocedure in de praktijk en bij het voorschrijven van meetmethoden in de vergunningen te gebruiken. Het voorschrijven van een vereenvoudigde controleprocedure in bepaalde gevallen in deze regeling is dus niet nodig;

het bevoegd gezag kan zelf beslissen of met een vereenvoudigde procedure kan worden volstaan.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
E. H. T. M. Nijpels